

Federació de Cors de Clavé, ha estat molt ben acollida pel nostre Ajuntament, molt especialment pels senyors JOSEP PUJADAS I ANTONI PORTA, els quals exerceixen, respectivament, l'Alcaldia i la Regidoria de Cultura; pel propi COR AMICS DE LA UNIO (ja no cal dir-ho), així com per diverses institucions, entitats i particulars que han ofert la seva més entusiasta col·laboració i han contribuït econòmicament a la seva realització, molt especialment la nostra Corporació Municipal, per tal que aquestes festes marquessin una fita inesborrable dins la història granollerina contemporània.

* * *

I ara, amics tots, «*tanquem els ulls i el pensament que voli*», com té dit el nostre poeta JOSEP M.^a DE SEGARRA.

I nosaltres, avui, si sabéssim fer això, «*tancar els ulls*», i, al mateix temps, «*fer volar el pensament*» cap anys enrera, talment com si féssim ús d'aquella màquina fantasmagòrica que hom anomena el «túnel del temps», trobaríem, sens dubte, en aquest mateix lloc, una vila un xic més petita que l'actual, naturalment, la qual, segons uns historiadors, era un gran centre de contractació de cereals de tota mena, i, segons d'altres, un lloc on xipollejaven, a tot drap, tota una gran varietat de granotes.

Nosaltres, avui, no hem d'escatir vers on es decanta la veritat dels nostres orígens. Aquelles persones que no tenim el rigor d'un científic, sinó que, més aviat, ens plau de fer volar els coloms i de gronxar-nos en les ales de la fantasia, direm, per no embolicar-nos, que acceptem, de bon grat, les dues versions.

I farem constar, així mateix, que si som hereus d'aquells marxants primerencs, en donem plena vivència amb la magnificència dels innumbrables i bells establiments que tenim escampats per tota la geografia granollerina, presidits per la nostra emblemàtica Porxada, i el nostre refulgent mercat de cada dijous, els quals són l'atracció, constant i viva, de la població vallesana que, en tot moment, ens honora amb la seva presència. I també en donen fe, d'una altra manera molt especial, les Festej i Fires de l'Ascensió que, dintre de pocs dies, i com cada any pel mes de maig, tornarem a celebrar amb plenitud i grandesa.

Si som també un exponent de l'evolució de les espècies podem assegurar-nos formalment que aquelles granotes de l'antigor s'han transformat en unes gràcils i treballadores reinetes, que es desviuen per fer un Granollers obert a tothom i a totes les innovacions. I aneu a saber si del seu sorollós i, fins a cert punt, harmònic raucar, ens va arribar l'afecció que, des de fa molts anys, la nostra ciutat ha sentit per la música coral, com n'ha estat bella mostra la rastellera de Cors i Orfeons que han jalonat les nostres diferents èpoques, i que han vingut a palesar que, no sols a Granollers, sinó arreu, el cant coral forma part ben bé de la idiosincràsia del poble català.

Els uns i els altres han fet, doncs, al transcurs dels segles, que la nostra ciutat hagi arribat a ser, d'una manera ben tangible, una veritable VILA OBERTA, que té sempre la simpatia a flor de llavi, les mans ben disposades a l'encaixada, i que ha crescut i ha sabut millorar, perquè ha tingut, en tot moment, plena consciència del seu paper de capdavantera d'aquesta ubèrrima comarca del Vallès Oriental. I, per això, Granollers és una ciutat amb unes característiques molt pronunciades, gairebé gosaríem dir ben pròpies, les quals fan que cimalegi no sols en els aspectes comercial i industrial, sinó molt especialment en els temes cultural, esportiu i de lleure, que li han plasmat una fesomia ben singular i distintiva.

També la naturalesa i l'esforç dels homes hi han contribuït poderosament. I així, disposem de dues línies de tren, d'una autopista, d'una autovia, d'una carretera nacional i de diverses de provincials i comarcals. I molts camins i caminois.